

खाद्यप्रवृत्तत्वं वा । आदेश प्राचीनभेदयोरन्तःपातः ।
द्वितीये त्वकाव्यत्वम् । यदि चानाखाद्यात्वं तदा बुद्धत्वमेव ।
बुद्धतायामनाखाद्यत्वात् । तदुक्तं ध्वनिज्ञता “प्रधा-
नगुणभावाभ्यां वृत्तप्रत्येवं वृत्तस्थितेः । उभे काव्ये
ततोऽन्यदात्तञ्चित्तमभिधीयते इति” उक्तिः ।

तच्च काव्यं प्रकारान्तरेण द्विविधं महाकाव्यखण्डकाव्य
भेदात् । तल्लक्षणादिकं सा० द० ६ परि० उक्तं यथा
“सर्गत्रयो महाकाव्यं तल्लोको नायकः सुरः । सङ्गः
क्षत्रियो वापि धीरोदात्तगुणान्वितः । एकवंशभवा
भूपाः कुलजा बहुवोऽपि वा । शृङ्गारवीरशालानामे-
कोऽङ्गी रस इत्येते । अङ्गानि सर्वेऽपि रसाः सर्वे ना-
टकसम्भवः । इतिहासोद्भवं वृत्तमन्यदा सज्जनान्ययम् ।
चत्वारस्तस्य वर्गाः स्तुल्लेखेकञ्च फलं भवेत् । आदौ
नमस्त्रियाशीर्षां वस्तुनिर्देश एव वा । कचिच्चिन्दा
खलादीनां सताञ्च गुणकीर्तनम् । एकवृत्तमयैः पदैर-
वसानेऽन्यवृत्तकैः । नातिस्वल्पा नातिदीर्घाः सर्गा अष्टा-
धिका इह । नानावृत्तमयः कापि सर्गः कथनं दृश्यते ।
सर्गान्ते भाविसर्गस्य कथायाः सूचनं भवेत् । सन्धा-
स्येन्दुरजनीप्रदोषध्वानवासराः । प्रातर्ह्रस्वाङ्गमृग-
यायैर्लुप्तुवनसागराः । सम्भोगयिप्रलम्भौ च मुनिस्वर्ग-
पुराध्वराः । रणप्रयाणोपयममन्त्रपुलोदयादयः । वर्ण-
नीया यथायोगं साङ्गोपाङ्गा अमी इह । कथेर्त्तस्य वा
नाम्ना नायकसोतरस्य वा । नामास्य सर्गोपादेयकथया
सर्गनाम तु । अस्मिन्नापि पुनः सर्गा भवन्त्याख्यान-
सञ्ज्ञकाः । प्राक्तनैर्निर्मिते तस्मिन् सर्गा आश्वास-
सञ्ज्ञकाः । छन्दसा स्कन्दकेनैतत् कचिद्वलितकैरपि ।
अपभ्रंशनिबन्धेऽस्मिन् सर्गाः कण्ठकाभिधाः । तथाप-
भ्रंशयोग्यानि छन्दांसि विविधान्यापि ।

भाषाविभाषानियमात् काव्यं सर्गसमुच्चिमतम् । एकार्थ-
प्रवणैः पदैः सन्धिसामप्रवर्जितम् । खण्डकाव्यं
भवेत् काव्यस्यैकदेशानुसारि च” ।

तच्च काव्यं प्रकारान्तरेण द्विविधं “दृश्यव्यवहारेण पुनः
काव्यं द्विधा मतम् । दृश्यं तत्वाभिनेयं तत् रूपारोपात्तु-
रूपकम्” इति सा० द० उक्तेः

काव्यचन्द्रिका स्त्री काव्ये काव्यलक्षणादिप्रकाशने चन्द्रि-
केय । अलङ्कारपन्ध्रभेदे

काव्यप्रकाश पु० काव्यस्य स्वरूपादिप्रकाशो यत् । काव्यस्य
रूपादिज्ञापके सम्मतभट्टप्रणीते अलङ्कारपन्ध्रभेदे ।

काव्यप्रदीप पु० काव्यस्वरूपादिप्रकाशने प्रदीप इव । गोवि-
न्दठक्कुरनिर्मिते भङ्ग्रा काव्यप्रकाशार्थप्रकाशके अल-
ङ्कारपन्ध्रभेदे [प्रख्यापके चन्द्रेणौ चौरभेदे त्रिका०
काव्यचौर पु० काव्यस्य चौर इव । परकीयकाव्यस्य स्वकीयत्वेन
काव्यरसिक त्रि० काव्यस्य रसं वेत्ति ठक् । काव्यप्रतिपा-
दरसाभिज्ञे

काव्यलिङ्ग न० अर्थालङ्कारभेदे अलङ्कारगण्डे ३६८ पृ० विवृतिः

काव्यशास्त्र न० काव्यं शास्त्रमिव उपदेशकत्वात् । काव्य-
रूपे शास्त्रे “कान्तासम्मिततयोपदेशयुजे” इति काव्यप्र-
काशे तस्य उपदेशयोगित्वोक्तेः हितशासकशास्त्रतुल्य-
त्वम् । “काव्यशास्त्रविनोदेन कालो गच्छति धीमताम्”

काव्या स्त्री कव-वर्णने करणे वा० ग्यत् । बुद्धौ तया हि
नानाविधवर्णनात् तथात्वम् । श्रुतनायं च भेदः ।

काव्यार्थापत्ति स्त्री अर्थालङ्कारभेदे अलङ्कारगण्डे ३६८ पृ०
विवृतिः ।

काश दीप्तौ भा० आत्म० अक० सेट् । काशते अकाशित, काशस्वभूव
काशामास काशाद्भक्ते चकाशे । शिच् अचकाशत्-त ।
अदित्वात् चङि नोपधात्तस्यः । “काली कपालाभरणा
चकाशे” “तया दुहित्वा सुतरां सवित्री स्फुरत्प्रभा-
मण्डलया चकाशे” कुमा० “ननस्यमानाः फलदित्सयेव
चकाशिरे तत् लता विलोलाः” भट्टिः । काशी काशकः
काशितः काशमानः काशः काशनं काशितम् काशित्वा
प्रकाश्य । यङ् लुक् चाकाशीति । वेदे सुखः चाकशीति
अतु+अतुरूपादीप्तौ अतुकाशते

अभि+ सञ्जतः प्रकाशे अभिकाशते “अन्योन्यमन्त्रमभिचाक-
शीति” शत० ब्रा० १४, ७, १, १२, आभिसुखेन दर्शने
प्रक० । “एतस्य धारा अभिचाकशीमि” ऋ० ४, ५, ८, ५, ६,
“व्यङ्ग्यमानाभिचाकशीमि” ६, “आभिचाकशीमि अभि
पश्यामि” भा०

अव+अवकाशे स्ववासयोग्यताप्राप्तौ “उभयतो मांसैः संलक्षं
नावकाशते” शत० द० ७, ४, २०, यदसुतायेऽधिभ्रयति पत्नीं
ह्यवकाशयिष्यन् भवति” “अथ यत्पुत्रीं नावकाशयेत्”
शत० १, २, १, २०, अवकाशः “कृत्वावकाशे रुचिसंप्रकृतम्”
भट्टिः अवेक्षणं प्रक० । “ज्ञातप्रियानूचानानवकाशयेत्”
का० श्री० ८, ७, १६, “अवकाशयेत् अवेक्षयेत्” कर्कः ।
आ+समन्तात्स्थिता अकाशः । अभिज्ञापने प्रक० । “संप्र-
त्युरः पुरुषमाकाश” शत० ब्रा० ७, ४, १, ४२, “आकाश
अभिज्ञाय” भा० ।